Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1346/2000

2000 m. gegužės 29 d.

dėl bankroto bylų

(OL L 160, 2000 6 30, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2005 m. balandžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 603/2005	L 100	1	2005 4 20
►**M2**	2006 m. balandžio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 694/2006	L 121	1	2006 5 6
►**M3**	2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1791/2006	L 363	1	2006 12 20
►**M4**	2007 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 681/2007	L 159	1	2007 6 20
►**M5**	2008 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 788/2008	L 213	1	2008 8 8
►**M6**	2010 m. vasario 25 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 210/2010	L 65	1	2010 3 13
►**M7**	2011 m. birželio 9 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 583/2011	L 160	52	2011 6 18
►**M8**	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013	L 158	1	2013 6 10
►**M9**	2014 m. birželio 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 663/2014	L 179	4	2014 6 19

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	2003 9 23

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 49, 2007 2 17, p. 36 (603/2005)

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1346/2000

2000 m. gegužės 29 d.

dėl bankroto bylų

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą ir 67 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Vokietijos Federacinės Respublikos ir Suomijos Respublikos iniciatyvą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

kadangi:

(1) Europos Sąjungos tikslas yra sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę.

(2) Tam, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia užtikrinti efektyvų ir veiksmingą tarpvalstybinių bankroto bylų nagrinėjimą ir patvirtinti šį reglamentą minėtam tikslui įgyvendinti, kuris priskiriamas teisinio bendradarbiavimo civilinėse bylose sričiai pagal Sutarties 65 straipsnį.

(3) Įmonių veikla turi vis didesnį tarpvalstybinį poveikį, ir dėl to ją vis dažniau reglamentuoja Bendrijos teisė. Kadangi tokių įmonių nemokumas taip pat daro poveikį tinkamam vidaus rinkos veikimui, reikalingas Bendrijos aktas, reikalaujantis, kad būtų derinamos nemokaus skolininko turtui taikytinos priemonės.

(4) Tam, kad rinka tinkamai veiktų, reikia vengti skatinti šalis perkėlinėti turto ar teismo procesą iš vienos valstybės narės į kitą ieškant palankesnės teisinės padėties.

(5) Šie tikslai negali būti pakankamai pasiekti nacionaliniu lygiu, dėl to veiksmai Bendrijos lygiu yra pateisinami.

(6) Laikantis proporcingumo principo, šis reglamentas turėtų apsiriboti nuostatomis, reguliuojančiomis bankroto bylų iškėlimo jurisdikciją ir tiesiogiai šių bylų pagrindu priimamais bei glaudžiai su jomis susijusiais teismo sprendimais. Be to, šiame reglamente turėtų būti numatytos nuostatos dėl minėtų sprendimų pripažinimo ir taikytinos teisės, taip pat atitinkančios šį principą.

([1]) Nuomonė pareikšta 2000 m. kovo 2 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

([2]) Nuomonė pareikšta 2000 m. sausio 26 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

▼B

(7) Bankroto bylos dėl nemokių bendrovių ar kitų juridinių asmenų likvidavimo, teismo nurodymai, kompromisiniai susitarimai ir analogiški procesai nepriskiriami 1968 m. Briuselio konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo ([1]), su pakeitimais, padarytais konvencijomis dėl prisijungimo prie šios konvencijos ([2]), taikymo sričiai.

(8) Siekiant padidinti tarpvalstybines pasekmes sukeliančių bankroto bylų veiksmingumą ir efektyvumą, reikalinga ir būtina, kad nuostatos dėl jurisdikcijos, pripažinimo ir šioje srityje taikytinos teisės būtų numatytos Bendrijos teisės priemonėje, kuri yra privaloma ir tiesiogiai taikoma valstybėse narėse.

(9) Šis reglamentas turėtų būti taikomas bankroto byloms, kai skolininkas yra fizinis ar juridinis asmuo, prekybininkas ar individualus asmuo. Bankroto bylos, kurioms taikomas šis reglamentas, yra išvardytos jo prieduose. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas bankroto byloms, susijusioms su draudimo įmonėmis, kredito įstaigomis, investicinėmis bendrovėmis, kuriose trečiosios šalys laiko pinigines lėšas arba vertybinius popierius, ir kolektyvinių investicijų įmonėmis. Tokioms įmonėms šis reglamentas neturėtų būti taikomas dėl to, kad joms taikomi specialūs susitarimai, ir iš dalies dėl to, kad nacionalinės priežiūros institucijos turi labai plačius įsikišimo įgaliojimus.

(10) Teisminė valdžia nebūtinai turi kištis į bankroto bylas; šiame reglamente vartojama sąvoka „teismas“ turėtų turėti platesnę reikšmę ir apimti asmenį arba instituciją, pagal nacionalinę teisę įgaliotus iškelti bankroto bylą. Tam, kad būtų galima taikyti šį reglamentą, procesas (apimantis įstatymuose nustatytus veiksmus ir formalumus) turėtų ne tik atitikti šio reglamento nuostatas, bet taip pat būti oficialiai pripažįstamas ir turi būti teisiškai veiksmingas bankroto bylą iškėlusioje valstybėje narėje bei turi būti kolektyvinės bankroto bylos, dėl kurių iš dalies arba visai panaikinamos skolininko nuosavybės teisės į turtą ir paskiriamas likvidatorius.

(11) Šiame reglamente pripažįstama, kad, esant dideliems materialinės teisės skirtumams, nustatyti universalų bankroto bylų procesą visoje Bendrijoje yra nepraktiška. Jei bylos būtų nagrinėjamos be valstybės įstatymų, reglamentuojančių bylų iškėlimą taikomų išimčių, dažnai kiltų sunkumų. Tai pasakytina, pavyzdžiui, apie labai skirtingus Bendrijoje taikomus įstatymus, užtikrinančius kreditoriaus interesus. Be to, kai kuriais atvejais labai skiriasi pirmumo teisės, kuriomis naudojasi kai kurie kreditoriai bankroto

([1]) OL L 299, 1972 12 31, p. 32.
([2]) OL L 204, 1975 8 2, p. 28; OL L 304, 1978 10 30, p. 1; OL L 388, 1982 12 31, p. 1; OL L 285, 1989 10 3, p. 1; OL C 15, 1997 1 15, p. 1.

▼B

bylose. Šiame reglamente į tai reikėtų atsižvelgti dviem aspektais. Viena vertus, reikėtų priimti nuostatą, numatančią specialias su taikoma teise susijusias taisykles dėl ypač svarbių teisių ir teisinių santykių (pvz., teisės *in rem* ir darbo sutartys). Kita vertus, nacionalinės bylos, susijusios tik su bylą iškėlusioje valstybėje esančiu turtu, taip pat turėtų būti leidžiamos pagal pagrindines universalaus pobūdžio bankroto bylomis taisykles.

(12) Pagal šį reglamentą pagrindinę bankroto bylą galima iškelti valstybėje narėje, kurioje yra pagrindinių turtinių skolininko interesų centras. Šis nagrinėjimas yra universalaus pobūdžio ir taikomos visam skolininko turtui. Siekiant apsaugoti įvairius interesus, šiame reglamente leidžiama lygiagrečiai su pagrindinėmis iškelti šalutines bylas ir nagrinėti jas kartu su pagrindinėmis. Šalutines bylas galima kelti valstybėje narėje, kurioje skolininkas turi savo įmonę. Šalutinės bylos gali būti keliamos tik dėl toje valstybėje esančio skolininko turto. Privalomos šalutinių ir pagrindinių bylų derinimo taisyklės užtikrina vienovę Bendrijoje.

(13) „Pagrindinių turtinių interesų vieta“ turėtų būti vieta, kurioje skolininkas reguliariai administruoja savo turtinius interesus, ir dėl to ją gali nustatyti trečiosios šalys.

(14) Šis reglamentas taikomas byloms tik tada, kai skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta yra Bendrijoje.

(15) Šiame reglamente pateikiamos jurisdikcijos taisyklės nustato tik tarptautinę jurisdikciją, tai yra, jose nurodoma ta valstybė narė, kurios teismai gali iškelti bankroto bylas. Valstybės narės teritorinę jurisdikciją turi nustatyti atitinkamos valstybės narės nacionalinė teisė.

(16) Teismui, turinčiam jurisdikciją iškelti pagrindines bankroto bylas, turėtų būti suteikta teisė nuo tada, kai pateikiamas reikalavimas iškelti bylą, taikyti laikinąsias arba apsaugos priemones. Apsaugos priemonės iki bankroto bylos pradžios ir jai prasidėjus labai svarbios bankroto bylų veiksmingumui užtikrinti. Šiuo tikslu šiame reglamente turėtų būti numatytos įvairios galimybės. Viena vertus, teismas, kompetentingas nagrinėti pagrindinę bankroto bylą, taip pat turėtų turėti galimybę reikalauti laikinų kitos valstybės narės teritorijoje esančio turto apsaugos priemonių. Kita vertus, prieš iškeliant bankroto bylą laikinai paskirtam likvidatoriui reikėtų leisti valstybėse narėse, kuriose yra skolininkui priklausanti įmonė, kreiptis dėl tų valstybių narių teisėje numatytų apsaugos priemonių taikymo.

(17) Prieš iškeliant pagrindinę bankroto bylą teisė prašyti iškelti bankroto bylą valstybėje narėje, kurioje yra skolininko įmonė, turėtų būti suteikta tik vietiniams kreditoriams ir vietinės įmonės kreditoriams, arba iškelti bylą turėtų būti leidžiama tik tais atvejais, kai pagal valstybės narės, kurioje yra skolininko pagrindinių turtinių

▼B

interesų vieta, teisę pagrindinė byla negali būti iškelta. Šis apribojimas taikomas siekiant užtikrinti, kad dėl teritorinių bankroto bylų iškėlimo prieš iškeliant pagrindines bankroto bylas turėtų būti kreipiamasi tik būtiniausiais atvejais. Iškėlus pagrindinę bankroto bylą, teritorinės bankroto bylos tampa šalutinėmis.

(18) Iškėlus pagrindinę bankroto bylą, teisė prašyti iškelti bankroto bylą valstybėje narėje, kurioje yra skolininko įmonė, šiuo reglamentu nėra apribota. Likvidatorius pagrindinėje byloje arba bet kuris kitas pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę įgaliotasis asmuo gali kreiptis dėl šalutinės bankroto bylos iškėlimo.

(19) Šalutinė bankroto byla gali būti iškelta ne tik siekiant apsaugoti vietinius interesus, bet ir kitais tikslais. Gali pasitaikyti atvejų, kai skolininko nekilnojamąjį turtą per daug sudėtinga administruoti kaip vienetą arba kai skirtumai tarp susisiejančių teisinių sistemų yra tokie dideli, kad gali atsirasti problemų dėl pasekmių, kylančių iš valstybės, kurioje iškelta byla, teisės kitoms valstybėms narėms, kuriose yra turtas. Dėl šios priežasties likvidatorius pagrindinėje byloje gali prašyti iškelti šalutinę bylą, jei to reikia, kad būtų galima veiksmingai administruoti nekilnojamąjį turtą.

(20) Vis dėlto pagrindinės ir šalutinės bankroto bylos gali padėti veiksmingai realizuoti visą turtą tik tada, kai suderinamos visos tuo pat metu nagrinėjamos bylos. Šiuo atveju pagrindinė sąlyga yra ta, kad įvairūs likvidatoriai privalo glaudžiai bendradarbiauti, ypač keisdamiesi pakankamu informacijos kiekiu. Siekiant užtikrinti, kad pagrindinės nemokumo bylos būtų vyraujančios, tokiose bylose likvidatoriui turėtų būti suteiktos kelios galimybės įsikišti į šalutines bankroto bylas, nagrinėjamas tuo pat metu. Pavyzdžiui, jam turėtų būti leista pasiūlyti pertvarkymo planą ar kompromisinį susitarimą su kreditoriais arba kreiptis dėl turto realizavimo šalutinėje bankroto byloje sustabdymo.

(21) Kiekvienas kreditorius, kurio gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar registruota buveinė yra Bendrijoje, turėtų turėti teisę pateikti reikalavimus kiekvienoje Bendrijoje nagrinėjamoje bankroto byloje, susijusioje su skolininko turtu. Ši nuostata taip pat taikoma mokesčių ir socialinio draudimo institucijoms. Vis dėlto, siekiant užtikrinti vienodų sąlygų taikymą kreditoriams, būtina koordinuoti lėšų paskirstymą. Kiekvienam kreditoriui turėtų būti suteikta galimybė pasilikti sau tą turto dalį, kuri jam buvo paskirta bankroto byloje, tačiau kitose bylose jam turėtų būti leista tik dalyvauti skirstant visą turtą, jeigu vienodą padėtį užimantys kreditoriai yra gavę tokią pat savo reikalavimų dalį.

(22) Šis reglamentas turėtų numatyti, kad teismo sprendimai dėl šiuo reglamentu reglamentuojamų bankroto bylų iškėlimo, eigos ir užbaigimo bei teismo sprendimai, tiesiogiai susiję bankroto bylomis, būtų pripažįstami nedelsiant. Dėl to automatiškas pripažinimas turėtų reikšti, kad pagal valstybės narės, kurioje buvo iškelta byla, teisę bylos nagrinėjimo pasekmės turės tokią pat teisinę galią visose kitose valstybėse narėse. Valstybių narių

▼B

teismų priimti sprendimai turėtų būti pagrįsti tarpusavio pasitikėjimo principu. Todėl nepripažinimo pagrindų turi būti tik tiek, kiek yra minimaliai reikalinga. Tuo remiantis turėtų būti sprendžiamas ir kiekvienas ginčas, kuriame dviejų valstybių narių teismai pareiškia turintys kompetenciją iškelti pagrindinę bankroto bylą. Pirmojo teismo sprendimas iškelti bylą turėtų būti pripažįstamas kitose valstybėse narėse, nesuteikiant joms teisės tikrinti teismo sprendimo.

(23) Šiame reglamente numatytiems klausimams turėtų būti nustatytos vieningos kolizinės taisyklės savo taikymo srityje pakeisiančios nacionalines tarptautinės privatinės teisės taisykles. Jeigu nenustatyta kitaip, turėtų būti taikoma valstybės narės, kurioje iškelta byla, teisė (*lex concursus*). Ši kolizinė taisyklė turėtų galioti pagrindinėms ir vietinėms byloms; *lex concursus* sąlygoja bankroto bylų procesines ir materialines pasekmes asmenims ir susijusiems teisiniams santykiams. Ji reglamentuoja visas bankroto bylų iškėlimo, eigos ir užbaigimo sąlygas.

(24) Automatiškas bankroto bylų, kurioms paprastai taikoma valstybės narės, kurioje iškelta byla, teisė, pripažinimas gali susidurti su taisyklėmis, pagal kurias kitose valstybėse narėse turi būti vykdomi sandoriai. Siekiant apsaugoti teisėtus lūkesčius ir tikrumą dėl kitose valstybėse narėse sudarytų sandorių, nei ta valstybė narė, kurioje iškelta byla, reikėtų priimti tam tikras bendrosios taisyklės išimtis.

(25) Visų pirma reikalinga speciali nuoroda dėl daiktinių teisių, nukreipianti nuo valstybės, kurioje iškelta byla, teisės, kadangi daiktinės teisės ypač svarbios teikiant kreditą. Dėl to tokios daiktinės teisės pagrindas, galiojimas ir apimtis paprastai turėtų būti nustatomi pagal *lex situs* ir nepriklausyti nuo bankroto bylos iškėlimo. Todėl daiktinę teisę turinčiam asmeniui reikėtų palikti galimybę toliau ginti savo teisę į atskirą bylos nagrinėjimą arba atskirą įkaito garantijų išsprendimą. Kai, pagal *lex situs*, daiktinės teisės objektas yra turtas, tačiau pagrindinė byla nagrinėjama kitoje valstybėje narėje, likvidatoriui pagrindinėje byloje reikėtų suteikti teisę reikalauti, kad šalutinė byla būtų iškelta ten, kur kyla daiktinės teisės, jeigu skolininkas ten turi savo įmonę. Jeigu šalutinė byla neiškeliama, perviršis už parduotą turtą, priklausantį pagal daiktines teises, turi būti sumokėtas likvidatoriui pagrindinėje byloje.

(26) Jei valstybės, kurioje iškelta byla, teisė neleidžia įskaitymo, kreditoriui vis tiek turėtų būti suteikta teisė į tokį įskaitymą, jeigu tai leidžia teisė, taikytina nemokaus skolininko reikalavimui. Tokiu

▼B

atveju įskaitymas atlieka garantijos funkciją remiantis teisinėmis nuostatomis, kuriomis atitinkamas kreditorius gali vadovautis reikalavimo pateikimo metu.

(27) Taip pat turi būti užtikrinta speciali mokėjimo sistemų ir finansinių rinkų apsauga. Tai taikoma, pavyzdžiui, aktyvų ir įsipareigojimų pozicijų uždarymo ir jų tarpusavio kompensavimo susitarimams, naudojamiems minėtose sistemose, ir vertybinių popierių pardavimui bei garantijoms, numatytoms tokiems sandoriams, kuriuos visų pirma reglamentuoja 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose ([1]). Dėl to vienintelė tokiems sandoriams taikytina teisė turėtų būti susijusiai sistemai arba rinkai taikytina teisė. Ši nuostata skirta užkirsti kelią galimybei, kad sandorių mokėjimo ir atsiskaitymo mechanizmai, numatyti valstybių narių mokėjimo ir įskaitymo sistemose arba reguliuojamose finansinėse rinkose, nepasikeistų verslo partneriui tapus nemokiu. Direktyvoje 98/26/EB yra numatytos specialios nuostatos, kurioms reikėtų teikti pirmenybę prieš šiame reglamente nustatytas bendrąsias taisykles.

(28) Siekiant apsaugoti darbuotojus ir darbo vietas, bankroto bylų pasekmės darbo sutarties pratęsimui arba nutraukimui ir visų tokios darbo sutarties šalių teisėms bei įsipareigojimams turi būti nustatytos teisės, taikomos susitarimui pagal bendrąsias teisės kolizijos taisykles. Bet kurie kiti nemokumo klausimai, pvz., ar darbuotojų reikalavimus gina pirmumo teisės ir koks yra tokių pirmumo teisių statusas, turėtų būti nustatyti šalies, kurioje iškelta byla, įstatymais.

(29) Verslo sumetimais, pagrindinis nutarimo iškelti bylą turinys turi būti viešai paskelbtas kitose valstybėse narėse likvidatoriaus prašymu. Jeigu atitinkamoje valstybėje narėje yra įmonė, minėtą sprendimą viešai skelbti gali būti privaloma. Tačiau jokiu būdu toks viešas skelbimas neturėtų būti išankstinė užsienyje iškeltos bylos pripažinimo sąlyga.

(30) Gali būti taip, kad kai kurie suinteresuoti asmenys faktiškai nežino, jog byla iškelta, ir, elgdamiesi sąžiningai, veikia priešingu būdu susidariusiai naujai padėčiai. Siekiant apsaugoti tokius asmenis, kurie, nežinodami apie bylos iškėlimą, sumoka pinigus skolininkui, nors iš tikrųjų pinigai turėjo būti sumokėti likvidatoriui užsienio šalyje, reikėtų numatyti, kad tokiu mokėjimu būtų panaikinama skola.

(31) Šiame reglamente turėtų būti pateikti priedai, susiję su bankroto bylų proceso tvarka. Kadangi šie priedai susiję tik su valstybių narių įstatymais, yra specialių ir esminių priežasčių, kad Taryba pasiliktų sau teisę keisti minėtus priedus, siekiant, kad būtų atsižvelgta į bet kurių valstybių narių vidaus teisės pakeitimus.

([1]) OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

▼B

(32) Europos Sąjungos ir Europos bendrijos steigimo sutarties priede pateikto Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnyje nustatyta tvarka Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė apie savo ketinimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą.

(33) Europos Sąjungos ir Europos bendrijos steigimo sutarties priede pateikto Protokolo dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsniuose nustatyta tvarka Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, dėl to neprivalo jo laikytis, ir šis reglamentas jai netaikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas kolektyvinio bankroto byloms, susijusioms su skolininko daliniu ar visišku teisės į turtą netekimu bei likvidatoriaus paskyrimu.

2. Šis reglamentas netaikomas bankroto byloms, iškeltoms draudimo įmonėms, kredito įstaigoms, investicinėms įmonėms, teikiančioms lėšų saugojimo ar garantavimo už trečiąsias šalis paslaugas, arba kolektyvinėms investicinėms bendrovėms.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame reglamente:

a) „bankroto byla“ – tai 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta kolektyvinė bankroto byla. Šios bylos išvardytos A priede;

b) „likvidatorius“ – tai bet kuris asmuo ar institucija, kurių funkcija yra administruoti arba likviduoti turtą, į kurį iš skolininko atimtos teisės, arba kontroliuoti skolininko reikalų administravimą. Šie asmenys ir institucijos išvardytos C priede;

c) „byla dėl įmonės likvidavimo“ – tai byla, kaip apibrėžiama a punkte, apimanti skolininko turto realizavimą, įskaitant tokius atvejus, kai byla yra nutraukta skolininkui sudarius kompromisinį susitarimą su kreditoriais arba panaudojus kitą nemokumą nutraukusią priemonę, arba nutraukta dėl skolininko turto nepakankamumo. Šios bylos išvardytos B priede;

d) „teismas“ – tai valstybės narės teismas ar kita kompetentinga institucija, turinti įgaliojimus iškelti bankroto bylą arba priimti sprendimus tokios bylos eigoje;

e) „teismo sprendimas“, kalbant apie bankroto bylos iškėlimą arba likvidatoriaus paskyrimą, – tai bet kurio teismo, turinčio įgaliojimus iškelti tokią bylą arba paskirti likvidatorių, priimtas sprendimas;

▼B

f) „bylos iškėlimo laikas“ – tai laikas, kai įsiteisėja teismo sprendimas iškelti bylą, nesvarbu, ar tai būtų galutinis sprendimas, ar ne;

g) „valstybė narė, kurios teritorijoje yra turtas“, – jei:

— tai materialusis turtas, valstybė narė, kurios teritorijoje šis turtas yra,

— turtas ir teisių į jį nuosavybė arba teisės į jį turi būti registruojamos valstybiniame registre, valstybė narė, kurios žinioje yra tvarkomas registras,

— tai kreditorių reikalavimai, valstybė narė, kurios teritorijoje yra juos tenkinti privalančios trečiosios šalies pagrindinių turtinių interesų vieta, kaip nustatyta 3 straipsnio 1 dalyje;

h) „įmonė“ – tai bet kuri veiklos vieta, kur skolininkas vykdo nuolatinę ūkinę veiklą naudodamas žmonių ir daiktinius resursus.

3 straipsnis

Tarptautinė jurisdikcija

1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti bankroto bylą. Jei tai yra bendrovė arba juridinis asmuo, kai nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad jos pagrindinių turtinių interesų vieta yra jos registruota buveinė.

2. Jei skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta yra valstybės narės teritorijoje, kitos valstybės narės teismai turi jurisdikciją iškelti tokiam skolininkui bankroto bylą tik tuo atveju, jei jam tos kitos valstybės narės teritorijoje priklauso įmonė. Tokios bylos poveikis gali apimti tik tą skolininko turtą, kuris yra pastarosios valstybės narės teritorijoje.

3. Jei bankroto byla buvo iškelta pagal šio straipsnio 1 dalį, bet kuri byla, vėliau iškelta pagal šio straipsnio 2 dalį, laikoma šalutine byla. Ši šalutinė byla turi būti likvidavimo byla.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta teritorinė bankroto byla gali būti iškelta prieš iškeliant pagrindinę bankroto bylą pagal šio straipsnio 1 dalį tik tuo atveju, jei:

a) iškelti bylos pagal šio straipsnio 1 dalį negalima dėl sąlygų, nustatytų tos valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, įstatymuose, arba

b) iškelti bylą pagal šio straipsnio 1 dalį reikalauja kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta arba gyvenamoji vieta arba registruota buveinė yra toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra įmonė, arba kurio reikalavimas susijęs su tos įmonės veikla.

▼B

4 straipsnis

Taikytina teisė

1. Išskyrus atvejus, kai šis reglamentas numato ką kita, bankroto byloms ir jų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, toliau vadinama „valstybė, kurioje iškelta byla“, teisė.

2. Valstybės, kurioje iškelta byla, teisė nustato tokios bylos iškėlimo sąlygas, jos eigą ir užbaigimą. Ji konkrečiai nustato:

a) skolininkus, kuriems gali būti iškelta bankroto byla atsižvelgiant į jų procesinį veiksnumą;

b) nuosavybę, kuri sudaro skolininko turto dalį, ir tvarką, kaip turi būti traktuojamas turtas, kurį skolininkas įgijo arba kuris jam perduotas po to, kai buvo iškelta bankroto byla;

c) atitinkamus skolininko ir likvidatoriaus įgaliojimus;

d) sąlygas, kada galima remtis įskaitymas;

e) bankroto bylų pasekmes esamoms sutartims, kuriose skolininkas yra viena iš šalių;

f) bankroto bylų pasekmes individualių kreditorių iškeltoms byloms, išskyrus neišspręstas bylas;

g) reikalavimus, kurie turi būti nukreipti į skolininko turtą, ir reikalavimų, atsiradusių iškėlus bankroto bylą, vertinimą;

h) taisykles, reglamentuojančias reikalavimų pateikimą, patikrinimą ir pripažinimą;

i) taisykles, reguliuojančias realizuoto turto pajamų paskirstymą, reikalavimų eiliškumą ir teises kreditorių, kuriems po bankroto bylos iškėlimo pavyko pasiekti dalinio jų reikalavimų patenkinimo remiantis daiktine teise arba įskaičius tarpusavio reikalavimus;

j) bankroto bylų nutraukimo, ypač pasiekus kompromisinį susitarimą su kreditoriais, sąlygas ir padarinius;

k) kreditorių teises po bankroto bylos nutraukimo;

l) šalį, kuri turi padengti bankroto bylos sąnaudas ir išlaidas;

m) taisykles, susijusias su atvejais, kai visiems kreditoriams nepalankūs teisės aktai yra niekiniai, ginčytini arba negalima užtikrinti jų vykdymo.

5 straipsnis

Trečiųjų šalių daiktinės teisės

1. Bankroto bylos iškėlimas nedaro poveikio kreditorių ar trečiųjų šalių daiktinėms teisėms į skolininkui priklausantį ir bylos iškėlimo metu kitos valstybės narės teritorijoje esantį materialųjį ar nematerialųjį, kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą, įskaitant konkretų turtą ir visą neapibrėžtą turtą, kuris kartais keičiasi.

▼B

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos teisės konkrečiai reiškia:

a) teisę perduoti turtą arba sudaryti sąlygas ir užtikrinti, kad jis būtų perduotas, bei teisę naudoti iš šio perduoto turto gautas pajamas arba iš šio turto, ypač iš jo arešto arba įkeitimo, gaunamas pajamas;

b) išimtinę reikalavimo patenkinimo teisę, ypač kai su reikalavimu susijusi teisė yra užtikrinta areštu, arba reikalavimo teisė užtikrinama pateikiant garantiją;

c) teisę reikalauti, kad bet kuris asmuo, valdantis ar naudojantis turtą priešingai šalies, turinčios teisę jį naudoti, norams, jį grąžintų ir (arba) atliktų restituciją;

d) daiktinę teisę gauti naudos iš naudojamo turto.

3. Daiktine teise laikoma valstybiniame registre įrašyta ir vykdytina trečiosios šalies atžvilgiu teisė, pagal kurią galima įgyti daiktinę teisę, apibrėžtą šio straipsnio 1 dalyje.

4. Šio straipsnio 1 dalies nuostata nekliudo kelti 4 straipsnio 2 dalies m punkte nurodytų bylų dėl teisės aktų paskelbimo niekiniais, ginčytinais ar dėl negalimumo užtikrinti jų vykdymą.

6 straipsnis

Tarpusavio įskaitymas

1. Bankroto bylos iškėlimas neturi įtakos kreditorių teisei reikalauti, kad būtų įskaityti jų ir jų skolininkų tarpusavio reikalavimai, jeigu nemokaus skolininko reikalavimui taikytina teisė tokį įskaitymą leidžia.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostata nedraudžia kelti 4 straipsnio 2 dalies m punkte nurodytų bylų dėl teisės aktų paskelbimo niekiniais, ginčytinais ar dėl negalimumo užtikrinti jų vykdymą.

7 straipsnis

Teisės į turtą išlaikymas

1. Bankroto bylos iškėlimas turto pirkėjui neturi įtakos turto pardavėjo teisėms, paremtoms nuosavybės teisės išlaikymu, jeigu bylos iškėlimo metu šis turtas yra ne toje valstybėje narėje, kurioje byla iškelta.

2. Bankroto bylos iškėlimas turto pardavėjui po to, kai turtas jau perduotas, nesudaro pagrindo anuliuoti ar nutraukti pirkimo sutartį ir nekliudo pirkėjui įgyti į šį turtą nuosavybės teisę, jeigu bylos iškėlimo metu parduotasis turtas buvo ne bylą iškėlusios valstybės narės teritorijoje.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos nedraudžia iškelti 4 straipsnio 2 dalies m punkte nurodytų bylų dėl teisės aktų paskelbimo niekiniais, ginčytinais ar dėl negalimumo užtikrinti jų vykdymą.

▼B

8 straipsnis

Sutartys dėl nekilnojamojo turto

Bankroto bylos pasekmes sutartims, suteikiančioms teisę įgyti ar naudoti nekilnojamąjį turtą, reglamentuoja tik tos valstybės narės, kurios teritorijoje yra nekilnojamasis turtas, įstatymai.

9 straipsnis

Mokėjimų sistemos ir finansų rinkos

1. Nepažeidžiant 5 straipsnio nuostatų, bankroto bylos pasekmes mokėjimų ar atsiskaitymo sistemos šalių ar finansinės rinkos šalių teisėms ar prievolėms reglamentuoja tik tai sistemai ar rinkai taikytina valstybės narės teisė.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos nedraudžia iškelti bylą dėl teisės aktų paskelbimo niekiniais, ginčytinais ar dėl negalimumo užtikrinti jų vykdymą, jei tokia byla gali būti iškelta siekiant atidėti mokėjimus ar sandorius pagal atitinkamai mokėjimų sistemai ar finansų rinkai taikytiną teisę.

10 straipsnis

Darbo sutartys

Bankroto bylos pasekmes darbo sutartims ir darbo santykiams reglamentuoja darbo sutartims taikytina valstybės narės teisė.

11 straipsnis

Pasekmės teisėms, kurias būtina registruoti

Bankroto bylos pasekmes skolininko teisėms į nekilnojamąjį turtą, laivą ar lėktuvą, kurie turi būti užregistruoti valstybiniame registre, nustato valstybės narės, kurios žinioje yra tvarkomas registras, teisė.

12 straipsnis

Bendrijos patentai ir prekių ženklai

Kaip numatyta šiame reglamente, Bendrijos patentas, Bendrijos prekės ženklas ar bet kuri kita panaši Bendrijos teisės nustatyta teisė gali būti įtraukta tik į 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bylą.

13 straipsnis

Nepalankūs teisės aktai

4 straipsnio 2 dalies m punktas netaikomas, jei asmuo, gavęs naudos iš visiems kreditoriams nepalankių teisės aktų, pateikia įrodymus, kad:

— minėtas teisės aktas priklauso ne tos valstybės narės, kurioje iškelta byla, teisei, ir

▼B

— teisė nenumato jokių priemonių atitinkamu atveju užginčyti minėtą teisės aktą.

14 straipsnis

Perkančiųjų trečiųjų šalių apsauga

Jeigu skolininkas po bankroto bylos iškėlimo sudarytu aktu už atlygį parduoda:

— nekilnojamąjį turtą, arba

— valstybiniame registre turintį būti užregistruotą laivą ar lėktuvą, arba

— vertybinius popierius, kurie turi būti registruojami įstatymų nustatytame registre,

minėto akto galiojimą reglamentuoja įstatymai tos valstybės, kurios teritorijoje yra nekilnojamasis turtas arba kurios žinioje yra tvarkomas registras.

15 straipsnis

Bankroto bylų pasekmės dar neišspręstoms teismo byloms

Bankroto bylų pasekmes dar neišspręstoms teismo byloms dėl turto ar dėl iš skolininko atimtos teisės reglamentuoja tik tos valstybės narės, kurioje dar nėra išspręsta minėta byla, įstatymai.

II SKYRIUS

BANKROTO BYLŲ PRIPAŽINIMAS

16 straipsnis

Principas

1. Bet kuris sprendimas iškelti bankroto bylą, kurį pagal savo jurisdikciją, kaip numatyta 3 straipsnyje, priima valstybės narės teismas, pripažįstamas visose kitose valstybėse narėse nuo to momento, kai sprendimas įsiteisėja bankroto bylą iškėlusioje valstybėje.

Ši taisyklė taikoma ir tuomet, kai kitose valstybėse narėse bankroto byla skolininkui negali būti iškelta atsižvelgiant į jo procesinį veiksnumą.

2. 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos bylos pripažinimas nekliudo kitos valstybės narės teismui iškelti 3 straipsnio 2 dalyje minimą bylą. Pastaroji byla yra šalutinė byla, kaip apibrėžiama III skyriuje.

17 straipsnis

Pripažinimo pasekmės

1. Jei šis reglamentas nenumato ko kita, 3 straipsnio 1 dalyje minėtas teismo sprendimas iškelti bylą be tolesnių formalumų bet kurioje kitoje valstybėje narėje turės tokias pat pasekmes kaip ir bylą iškėlusioje šalyje tol, kol toje kitoje valstybėje narėje neiškeliama 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta byla.

▼B

2. 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos bylos pasekmės kitose valstybėse narėse negali būti ginčijamos. Bet koks kreditorių teisių apribojimas, ypač bylos sustabdymas ar teisių nemokiam skolininkui grąžinimas turi *vis-a-vis* poveikį kitos valstybės narės teritorijoje esančiam turtui, tik savo sutikimą davusiems kreditoriams.

18 straipsnis

Likvidatoriaus įgaliojimai

1. Likvidatorius, kurį pagal savo jurisdikciją, kaip numatyta 3 straipsnio 1 dalyje, paskiria teismas, gali vykdyti visus valstybės, kurioje iškelta byla, įstatymų jam suteiktus įgaliojimus kitoje valstybėje narėje, tol, kol ten nėra iškelta kita bankroto byla ir nesiimta apsaugos priemonių siekiant išvengti bylos po to, kai buvo pareikalauta toje valstybėje iškelti bankroto bylą. Jis ypač gali perkelti skolininko turtą, laikantis 5 ir 7 straipsnių nuostatų, iš valstybės narės, kurioje jis yra, teritorijos.

2. Likvidatorius, kurį pagal savo jurisdikciją, kaip numatyta 3 straipsnio 2 dalyje, paskiria teismas, gali bet kurioje kitoje valstybėje narėje pareikšti per teismą arba ne per teismą, kad kilnojamas turtas yra išvežtas iš valstybės narės, kurioje iškelta bankroto byla, teritorijos į kitą valstybę narę po to, kai byla jau buvo iškelta. Jis taip pat gali iškelti bet kokią bylą dėl sprendimo, neatitinkančio kreditorių interesų, panaikinimo.

3. Vykdydamas savo įgaliojimus, likvidatorius laikosi valstybės narės, kurioje jis ketina veikti, įstatymų, ypač susijusių su turto realizavimo procedūromis. Šie įgaliojimai neapima priverstinių priemonių ar teisės priimti sprendimą teisiniame procese ar išspręsti ginčą.

19 straipsnis

Likvidatoriaus paskyrimo įrodymas

Likvidatoriaus paskyrimą liudija sprendimo jį paskirti patvirtinta originalo kopija arba bet kuri kita teismo pagal jurisdikciją išduota pažyma.

Gali būti pareikalauta, kad pažyma būtų išversta į valstybės narės, kurios teritorijoje likvidatorius ketina veikti, valstybinę kalbą arba vieną iš kalbų. Nereikalaujama jokio kito legalizavimo ar panašaus formalumo.

20 straipsnis

Grąžinimas ir priskyrimas

1. Kreditorius, kuris, iškėlus 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bylą, bet kokiomis priemonėmis, ypač priverstinio vykdymo būdu pasiekia, kad būtų visiškai ar iš dalies patenkintas jo reikalavimas, nukreiptas į kitos valstybės narės teritorijoje esantį skolininko turtą, grąžina likvidatoriui tai, ką yra gavęs, kaip numatyta 5 ir 7 straipsniuose.

▼B

2. Siekiant užtikrinti kreditoriams vienodas sąlygas, kreditorius, kuris bankroto bylos eigoje gavo dividendų iš turto, į kurį nukreiptas jo reikalavimas, dalyvauja skirstant turtą kitose bylose tik tuomet, kai tos pačios eilės ar kategorijos kreditoriai tose kitose bylose yra gavę lygiaverčių dividendų.

21 straipsnis

Paskelbimas

1. Likvidatorius gali pareikalauti, kad pranešimai apie teismo sprendimą iškelti bankroto bylą ir prireikus nutarimas dėl jo paskyrimo būtų paskelbti bet kurioje kitoje valstybėje narėje joje numatyta tvarka. Tokiame pranešime taip pat nurodomas paskirtasis likvidatorius ir tai, ar byla teisminga pagal 3 straipsnio 1 dalį ar 3 straipsnio 2 dalį.

2. Tačiau bet kuri valstybė narė, kurios teritorijoje skolininkas turi įmonę, gali nustatyti, kad viešas skelbimas privalomas. Tokiais atvejais likvidatorius ar bet kuri kita tam įgaliota valstybės narės, kurioje iškelta 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta byla, valdžios institucija imasi visų būtinų priemonių tokiam paskelbimui užtikrinti.

22 straipsnis

Registracija valstybiniame registre

1. Likvidatorius gali reikalauti, kad teismo sprendimas iškelti 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bylą būtų užregistruotas kadastre, prekybos registre ir bet kuriame kitose valstybėse narėse tvarkomame registre.

2. Tačiau bet kuri valstybė narė gali pareikalauti privalomos registracijos. Tokiais atvejais likvidatorius ar bet kuri kita tam įgaliota valstybės narės, kurioje iškelta 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta byla, valdžios institucija imasi visų būtinų priemonių tokiai registracijai užtikrinti.

23 straipsnis

Išlaidos

21 ir 22 straipsniuose numatytos pranešimų spausdinimo ir registracijos išlaidos laikomos teisminio nagrinėjimo metu susidariusiomis išlaidomis.

24 straipsnis

Skolininko įsipareigojimų įvykdymas

1. Jeigu valstybėje narėje įsipareigojimas įvykdomas skolininko, kuriam kitoje valstybėje narėje iškelta bankroto byla, naudai, o turėtų būti įvykdytas likvidatoriaus toje byloje naudai, įsipareigojimą įvykdęs asmuo laikomas jį įvykdžiusiu, jei jis nežinojo, kad iškelta byla.

2. Jeigu toks įsipareigojimas įvykdomas prieš išspausdinant 21 straipsnyje numatytą pranešimą, jei nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad įsipareigojimą įvykdęs asmuo nežinojo apie bankroto bylos

▼B

iškėlimą; jei įsipareigojimas įvykdomas po to, kai buvo išspausdintas minėtas pranešimas, jei nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad įsipareigojimą įvykdęs asmuo žinojo apie bylos iškėlimą.

25 straipsnis

Kitų teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas

1. Teismo, kurio sprendimas dėl bylos iškėlimo pripažįstamas pagal 16 straipsnį, priimti sprendimai, susiję su bankroto bylos eiga ir užbaigimu, bei šio teismo patvirtinti kompromisiniai kreditorių ir skolininkų susitarimai taip pat yra pripažįstami be tolesnių formalumų. Tokie sprendimai vykdomi pagal Briuselio konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, su pakeitimais, padarytais konvencijomis dėl prisijungimo prie šios konvencijos, 31–51 straipsnių nuostatas, išskyrus 34 straipsnio 2 dalį.

Pirmoji dalis taip pat taikoma teismo sprendimams, kylantiems tiesiogiai iš bankroto bylos ir glaudžiai su ja susijusiems, net jei juos priima kitas teismas.

Pirmoji dalis taip pat taikoma sprendimams dėl apsaugos priemonių, kurių imamasi po to, kai buvo pateiktas pareiškimas iškelti bankroto bylą.

2. Teismo sprendimų, išskyrus minimus šio straipsnio 1 dalyje, pripažinimą ir vykdymą reglamentuoja šio straipsnio 1 dalyje nurodyta konvencija, jei ji taikytina.

3. Valstybės narės neprivalo pripažinti ar vykdyti 1 dalyje nurodytų teismo sprendimų, jei dėl jų gali būti apribota asmens laisvė ar pašto korespondencijos slaptumas.

26 straipsnis ([1])

Viešoji tvarka

Bet kuri valstybė narė gali atsisakyti pripažinti kitoje valstybėje narėje iškeltą bankroto bylą arba vykdyti tokioje byloje priimtą teismo sprendimą, jei tokio pripažinimo ar vykdymo pasekmės akivaizdžiai prieštarautų tos valstybės viešajai tvarkai, ypač jos pagrindiniams principams, arba asmens konstitucinėms teisėms ir laisvėms.

III SKYRIUS

ŠALUTINĖ BANKROTO BYLA

27 straipsnis

Bylos iškėlimas

Vienos iš valstybių narių teisme iškėlus 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bylą, kuri pripažįstama kitoje valstybėje narėje (pagrindinė byla), tos kitos valstybės narės teismas, turintis jurisdikciją, kaip nustatyta 3 straipsnio 2 dalyje, gali iškelti šalutinę bankroto bylą, nors toje kitoje

([1]) Oficialus Portugalijos pareiškimas dėl 26 ir 37 straipsnių taikymo (OL C 183, 2000 6 30, p. 1).

▼B

valstybėje nesvarstant skolininko nemokumo. Tai turi būti viena iš bylų, išvardytų B priede. Šiose bylose sprendžiamas tik tos kitos valstybės narės teritorijoje esančio skolininko turto klausimas.

28 straipsnis

Taikytina teisė

Išskyrus atvejus, kai šis reglamentas numato ką kita, šalutinėms byloms turi būti taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta šalutinė byla, teisė.

29 straipsnis

Teisė pateikti pareiškimą dėl bylos iškėlimo

Pareiškimą dėl bylos iškėlimo gali pateikti:

a) likvidatorius pagrindinėje byloje;

b) bet kuris asmuo ar institucija, įgalioti pagal valstybės narės, kurios teritorijoje prašoma iškelti šalutinę bylą, įstatymus pateikti pareiškimą dėl bylos iškėlimo.

30 straipsnis

Išankstinis sąnaudų ir išlaidų apmokėjimas

Jei valstybės narės, kurioje pateiktas pareiškimas iškelti šalutinę bylą, įstatymai reikalauja, kad skolininkas turi turėti pakankamai turto visoms ar daliai bylos išlaidų padengti, teismas, gavęs tokį pareiškimą, gali pareikalauti, kad pareiškėjas iš anksto apmokėtų išlaidas arba pateiktų atitinkamą garantiją.

31 straipsnis

Prievolė bendradarbiauti ir perduoti informaciją

1. Likvidatorius pagrindinėje byloje ir likvidatoriai šalutinėse bylose privalo vieni kitiems perduoti informaciją laikydamiesi informacijos perdavimą ribojančių taisyklių. Jie nedelsdami perduoda visą informaciją, kuri gali būti susijusi su kitomis bylomis, ypač apie tai, kaip vyksta reikalavimų pateikimas bei tikrinimas, ir apie visas priemones, kuriomis siekiama bylą nutraukti.

2. Likvidatorius pagrindinėje byloje ir likvidatoriai šalutinėse bylose privalo vieni su kitais bendradarbiauti laikydamiesi kiekvienai bylai taikytinų taisyklių.

3. Likvidatorius šalutinėje byloje nedelsdamas suteikia likvidatoriui pagrindinėje byloje galimybę iš anksto pateikti pasiūlymus dėl likvidavimo ar dėl turto panaudojimo šalutinėje byloje.

▼B

32 straipsnis

Kreditorių teisių įgyvendinimas

1. Bet kuris kreditorius gali pateikti reikalavimą pagrindinėje byloje ir bet kurioje šalutinėje byloje.

2. Likvidatoriai pagrindinėje byloje ir bet kurioje šalutinėje byloje pateikia kitose bylose reikalavimus, jau pateiktus tose bylose, kurioms šie likvidatoriai paskirti, jei tai atitinka kreditorių interesus vėlesnėse bylose, o kreditoriai turi teisę tai užprotestuoti arba atsiimti savo pateiktus reikalavimus, jei tai numato taikytina teisė.

3. Likvidatorius pagrindinėje ar šalutinėje byloje yra įgaliotas dalyvauti kitose bylose kaip kreditorius, ypač dalyvauti kreditorių susirinkimuose.

33 straipsnis

Likvidavimo sustabdymas

1. Gavęs likvidatoriaus pagrindinėje byloje pareiškimą, teismas, kuriame buvo iškelta šalutinė byla, visiškai ar iš dalies sustabdo likvidavimo procedūrą, jeigu tokiu atveju likvidatoriui pagrindinėje byloje gali prireikti imtis atitinkamų priemonių kreditorių šalutinėje byloje bei atskirų klasių kreditorių interesams užtikrinti. Toks likvidatoriaus pareiškimas gali būti atmestas tik tokiu atveju, jei jis akivaizdžiai nesusijęs su kreditorių pagrindinėje byloje interesais. Teismas gali nutarti sustabdyti likvidavimo procedūrą iki trijų mėnesių. Likvidavimo procedūros sustabdymas gali būti pratęsiamas ar atnaujinamas panašiems laikotarpiams.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas teismas nutraukia likvidavimo procedūros sustabdymą:

— likvidatoriaus pagrindinėje byloje prašymu,

— savo iniciatyva, kreditoriaus prašymu ar likvidatoriaus šalutinėje byloje prašymu, jeigu ši priemonė daugiau neatrodo pagrįsta, ypač atsižvelgiant į kreditorių interesus pagrindinėje arba šalutinėje bylose.

34 straipsnis

Šalutinės bankroto bylos baigimo priemonės

1. Jeigu šalutinei bylai taikoma teisė leidžia tokią bylą užbaigti neskiriant likvidavimo, bet taikant sanavimo planą, kompromisinį susitarimą su kreditoriais ar panašią priemonę, likvidatorius pagrindinėje byloje turi teisę pats pasiūlyti tokią priemonę.

Šalutinės bylos baigimas taikant 1 dalyje nurodytas priemones nėra galutinis be likvidatoriaus pagrindinėje byloje sutikimo; tačiau baigimas gali tapti galutiniu be jo sutikimo, jei siūloma priemonė nepaveikia pagrindinės bylos kreditorių finansinių interesų.

2. Bet koks kreditorių teisių apribojimas, susijęs su 1 dalyje nurodyta šalutinėje byloje siūloma priemone, tokia kaip mokėjimo atidėjimas ar

▼B

skolos likvidavimas, negali be visų suinteresuotų kreditorių pritarimo paveikti šioje byloje nesvarstomo skolininkų turto.

3. Sustabdžius pagal 33 straipsnį paskirtą likvidavimo procesą, tik likvidatorius pagrindinėje byloje arba, pastarajam pritarus, skolininkas gali siūlyti taikyti šio straipsnio 1 dalyje šalutinei bylai nustatytas priemones; joks kitoks pasiūlymas taikyti minėtą priemonę neteikiamas balsuoti, ir jam nepritariama.

35 straipsnis

Šalutinėje byloje liekantis turtas

Jei, likvidavus turtą šalutinėje byloje, galima patenkinti visus toje byloje priimtus reikalavimus, toje byloje paskirtas likvidatorius nedelsdamas perduoda bet kokį likusį turtą likvidatoriui pagrindinėje byloje.

36 straipsnis

Vėlesnis pagrindinės bylos iškėlimas

Jei 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta byla iškeliama po to, kai kitoje valstybėje narėje iškelta 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta byla, kiek leidžia bylos eiga, anksčiau iškeltai bylai taikomi 31–35 straipsniai.

37 straipsnis ([1])

Anksčiau iškeltos bylos juridinio statuso pakeitimas

Paaiškėjus, kad tai atitinka kreditorių pagrindinėje byloje interesus, likvidatorius pagrindinėje byloje gali pareikalauti, kad A priede nurodyta byla, anksčiau iškelta kitoje valstybėje narėje, būtų perkvalifikuota į bylą dėl likvidavimo.

Pagal 3 straipsnio 2 dalį jurisdikciją turintis teismas priima nutartį dėl bylos perkvalifikavimo į vieną iš B priede nurodytų bylų.

38 straipsnis

Apsaugos priemonės

Jei valstybės narės teismas, turintis jurisdikciją pagal 3 straipsnio 1 dalį, siekdamas užtikrinti skolininko turto apsaugą, skiria laikinąjį administratorių, minėtas laikinasis administratorius yra įgaliojamas reikalauti, kad per laikotarpį nuo prašymo iškelti bankroto bylą iki sprendimo ją iškelti priėmimo būtų imtasi kitos valstybės narės įstatymais numatytų priemonių toje šalyje esančiam skolininko turtui apsaugoti ir išsaugoti.

([1]) Oficialus Portugalijos pareiškimas dėl 26 ir 37 straipsnių taikymo (OL C 183, 2000 6 30, p. 1).

▼B

IV SKYRIUS

KREDITORIŲ INFORMAVIMAS IR JŲ REIKALAVIMŲ PATEIKIMAS

39 straipsnis

Teisė pateikti reikalavimus

Bet kuris kreditorius, įskaitant valstybių narių mokesčių ir socialinio draudimo institucijas, kurio gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar registruota buveinė yra ne toje valstybėje narėje, kurioje iškelta byla, turi teisę raštu pateikti reikalavimus bankroto byloje.

40 straipsnis

Pareiga informuoti kreditorius

1. Iškėlus bankroto bylą valstybėje narėje, jurisdikciją turintis tos šalies teismas arba jo paskirtas likvidatorius nedelsdamas informuoja žinomus kreditorius, kurių gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar registruota buveinė yra kitose valstybėse narėse.

2. Atskiru pranešimu pateiktoje informacijoje nurodoma termino pabaiga, nuobaudos dėl minėto termino nepaisymo, tarnyba ar institucija, įgaliotos priimti pateiktus reikalavimus ir kitas nustatytas priemones. Tokiame pranešime taip pat nurodoma, ar kreditoriai, kurie turi pirmumo teisę arba kurių reikalavimai užtikrinti užstatu, turi pateikti reikalavimus.

41 straipsnis

Su reikalavimu pateikiamų dokumentų turinys

Kreditorius atsiunčia patvirtinamųjų dokumentų, jei tokie yra, kopijas ir nurodo reikalavimo pobūdį, atsiradimo datą ir dydį bei tai, ar jis teigia turįs pirmumo teisę, ar šis reikalavimas užtikrintas užstatu, ar kreditorius išlaiko nuosavybės teisę į reikalavimo objektą, ir tai, kokiam turtui taikoma garantija, kuria jis remiasi.

42 straipsnis

Kalbos

1. 40 straipsnyje numatyta informacija pateikiama valstybės, kurioje iškeliama byla, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Tam naudojama forma, kurios antraštė visomis oficialiomis Europos Sąjungos institucijų kalbomis yra „Kvietimas pateikti reikalavimą. Privalomieji terminai“.

2. Bet kuris kreditorius, kurio gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar registruota buveinė yra kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje iškelta byla, gali pateikti savo reikalavimą tos kitos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų. Tačiau tokiu

▼B

atveju jo reikalavimo antraštė „Reikalavimo pateikimas“ turi būti užrašyta valstybės, kurioje iškelta byla, valstybine kalba arba viena iš jos valstybinių kalbų. Be to, iš jo gali būti pareikalauta pateikti vertimą į valstybės narės, kurioje iškelta byla, valstybinę kalbą arba į vieną iš jos valstybinių kalbų.

V SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

43 straipsnis

Taikymo laikas

Šio reglamento nuostatos taikomos tik po jo įsigaliojimo iškeltoms bankroto byloms. Iki šio reglamento įsigaliojimo įvykdytus skolininko veiksmus reglamentuoja įstatymai, kurie galiojo jų atlikimo metu.

44 straipsnis

Santykis su kitomis konvencijomis

1. Įsigaliojus šiam reglamentui, visais jame nurodytais klausimais santykiuose tarp valstybių narių juo pakeičiamos šios dviejų ar daugiau valstybių narių sudarytos konvencijos:

a) Belgijos ir Prancūzijos konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, arbitražo sprendimų ir autentiškų dokumentų galiojimo ir vykdymo, pasirašyta Paryžiuje 1899 m. liepos 8 d.;

b) Belgijos ir Austrijos konvencija dėl bankroto, likvidavimo, taikos sutarties ir kompromisinio susitarimo su kreditoriais bei mokėjimų sustabdymo (su 1973 m. birželio 13 d. papildomu protokolu), pasirašyta Briuselyje 1969 m. liepos 16 d.;

c) Belgijos ir Nyderlandų konvencija dėl teritorinės jurisdikcijos, bankroto ir teismo sprendimų, arbitražo sprendimų ir autentiškų dokumentų galiojimo ir vykdymo, pasirašyta Briuselyje 1925 m. kovo 28 d.;

d) Vokietijos ir Austrijos konvencija dėl bankroto, likvidavimo, taikaus ginčų sureguliavimo ir kompromisinių susitarimų su kreditoriais, pasirašyta Vienoje 1979 m. gegužės 25 d.;

e) Prancūzijos ir Austrijos konvencija dėl teismo sprendimų bankroto bylose jurisdikcijos, pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Vienoje 1979 m. vasario 27 d.;

f) Prancūzijos ir Italijos konvencija dėl teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, pasirašyta Romoje 1930 m. birželio 3 d.;

g) Italijos ir Austrijos konvencija dėl bankroto, likvidavimo, taikaus ginčų sureguliavimo ir kompromisinių susitarimų su kreditoriais, pasirašyta Romoje 1977 m. liepos 12 d.;

h) Nyderlandų Karalystės ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl teismo sprendimų ir kitų vykdytinų dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Hagoje 1962 m. rugpjūčio 30 d.;

▼B

i) Jungtinės Karalystės ir Belgijos Karalystės konvencija dėl teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose tarpusavio vykdymo ir Protokolas, pasirašyti Briuselyje 1934 m. gegužės 2 d.;

j) Danijos, Suomijos, Norvegijos, Švedijos ir Islandijos konvencija dėl bankroto, pasirašyta Kopenhagoje 1933 m. lapkričio 7 d.;

k) Europos konvencija dėl tam tikrų tarptautinių bankroto aspektų, pasirašyta Stambule 1990 m. birželio 5 d.;

▼A1

l) Jugoslavijos Federacinės Liaudies Respublikos ir Graikijos Karalystės konvencija dėl teismo sprendimų abipusio pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Atėnuose 1959 m. birželio 18 d.;

m) Jugoslavijos Federacinės Liaudies Respublikos ir Austrijos Respublikos susitarimas dėl arbitražo sprendimų komercinėse bylose abipusio pripažinimo ir vykdymo, pasirašytas Belgrade 1960 m. kovo 18 d.;

n) Jugoslavijos Federacinės Liaudies Respublikos ir Italijos Respublikos konvencija dėl abipusio teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir administracinėse bylose, pasirašyta Romoje 1960 m. gruodžio 3 d.;

o) Jugoslavijos Socialistinės Federacinės Respublikos ir Belgijos Karalystės susitarimas dėl teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir komercinėse bylose, pasirašytas Belgrade 1971 m. rugsėjo 24 d.;

p) Jugoslavijos ir Prancūzijos vyriausybių konvencija dėl teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Paryžiuje 1971 m. gegužės 18 d.;

q) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Graikijos Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta Atėnuose 1980 m. spalio 22 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Graikijos;

r) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Kipro Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas Nikosijoje 1982 m. balandžio 23 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Kipro;

s) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos Vyriausybės ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės sutartis dėl teisinės pagalbos ir teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo civilinėse, šeimos ir komercinėse bylose, pasirašyta Paryžiuje 1984 m. gegužės 10 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Prancūzijos;

t) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Italijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta Prahoje 1985 m. gruodžio 6 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Italijos;

u) Lietuvos Respublikos, Estijos Respublikos ir Latvijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių, pasirašyta Taline 1992 m. lapkričio 11 d.;

v) Estijos ir Lenkijos susitarimas dėl teisinės pagalbos teikimo ir teisinių santykių civilinėse, darbo ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas Taline 1998 m. lapkričio 27 d.;

w) Lietuvos Respublikos ir Lenkijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos, darbo ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta Varšuvoje 1993 m. sausio 26 d.;

▼M3

x) Rumunijos Socialistinės Respublikos ir Graikijos Respublikos konvencija dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose ir jos protokolas, pasirašyti 1972 m. spalio 19 d. Bukarešte;

y) Rumunijos Socialistinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos konvencija dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta 1974 m. lapkričio 5 d. Paryžiuje;

z) Bulgarijos Liaudies Respublikos ir Graikijos Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas 1976 m. balandžio 10 d. Atėnuose;

aa) Bulgarijos Liaudies Respublikos ir Kipro Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas 1983 m. balandžio 29 d. Nikosijoje;

ab) Bulgarijos Liaudies Respublikos Vyriausybės ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl savitarpio teisinės pagalbos civilinėse bylose, pasirašytas 1989 m. sausio 18 d. Sofijoje;

ac) Rumunijos ir Čekijos Respublikos sutartis dėl teisminės pagalbos civilinėse bylose, pasirašyta 1994 m. liepos 11 d. Bukarešte;

ad) Rumunijos ir Lenkijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse bylose, pasirašyta 1999 m. gegužės 15 d. Bukarešte.

▼B

2. 1 dalyje nurodytos konvencijos ir toliau galioja byloms, iškeltoms prieš įsigaliojant šiam reglamentui.

3. Šis reglamentas netaikomas:

a) jokioje valstybėje narėje, jei ji nesuderinama su dėl bankroto atsiradusiomis prievolėmis, susijusiomis su kita konvencija, tos valstybės sudaryta su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis prieš įsigaliojant šiam reglamentui;

b) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje, tais atvejais, jei ji prieštarauja prievolėms, atsiradusioms dėl bankroto ir nemokių bendrovių likvidavimo remiantis bet kuriais susitarimais su Britų sandrauga, jau buvusiais šio reglamento įsigaliojimo metu.

45 straipsnis

Priedų pakeitimai

Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali vieno iš narių iniciatyva arba Komisijos siūlymu keisti priedus.

46 straipsnis

Ataskaitos

Ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 1 d. ir kas penkerius metus po to Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonominių bei socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl šio reglamento pritaikymo.

▼B

47 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2002 m. gegužės 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

▼**M9**

A PRIEDAS

2 straipsnio a punkte nurodytos bankroto bylos

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Company examinership,

— Debt Relief Notice,

▼**M9**

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

ESPAÑA

— Concurso,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto byla,

▼**M9**

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' negozjant,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Postępowanie naprawcze,

— Upadłość obejmująca likwidację,

— Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

▼**M9**

SLOVENIJA

— Stečajni postopek,

— Skrajšani stečajni postopek,

— Postopek prisilne poravnave,

— Prisilna poravnava v stečaju,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼M9

B PRIEDAS

2 straipsnio c punkte nurodytos likvidavimo bylos

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου

ESPAÑA

— Concurso,

FRANCE

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

▼**M9**

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές, με επιβεβαίωση του Δικαστηρίου,

— Πτώχευση,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Liquidation judiciaire dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Stralċ volontarju,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

POLSKA

— Upadłość obejmująca likwidację,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

▼**M9**

ROMÂNIA

— Procedura falimentului,

SLOVENIJA

— Stečajni postopek,

— Skrajšani stečajni postopek,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

SVERIGE

— Konkurs,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Bankruptcy or sequestration.

▼M9

C PRIEDAS

2 straipsnio b punkte nurodyti likvidatoriai

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

▼**M9**

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administradores concursales,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

▼**M9**

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

▼**M9**

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

PORTUGAL

— Administrador de insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator judiciar,

— Lichidator,

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave,

— Stečajni upravitelj,

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave,

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Judicial factor.